

Nunc bleſo teneros inuitat murmure ſomnos,
 Amabili inuicem modo,
 Lætam prole deo videas geſtire parentem.
 Prolem parente virgine.

Finis Odæ natalitiæ.

D. ERASMI ROTERODAMI,
 expoſtulatío I E S V cum homine
 ſuapte culpa pereunte.

Qum mihi ſint vni bona, quæ vel frondea tellus,
 Vel olympus ingens continet,
 Dicite mortales, quæ vos dementia cœpit?
 Hæc aucupari vt vndeuis
 Malitis, q̄ de proprio depoſcere fonte,
 Adeo benigno, & obuio?
 Mendacesq; iuuet trepido, miſeroq; tumultu
 Umbras bonorum perſequi?
 Pauci me, qui ſum veræ largitor & auctor
 Fœlicitatis, expetant?
 Forma rapit multos, me nil formoſius vſq; eſt,
 Formam ardet hanc nemo tamen
 Suspiciunt Ceras, antiquaq; ſtemmata multi,
 At me quid eſt illuſtrius?
 Vt qui ſim genitore deo deus ipſe proſectus,
 Genitrice natus virgine,
 Vnde fit, vt mecum vix geſtiat vnus & alter
 Affinitatem iungere?
 Maximus ille ego ſum cœliq; ſolique monarcha,
 Seruire nobis cur pudet?
 Diues item, & facilis dare magna, & multa roganti,
 Rogari amo, nemo rogat.
 Sumq; vocorq; patris ſummi ſapientia, nemo

Me consulit mortalium,
 Ipse ego sum ætherei splendorq; decusq; parentis,
 Me nemo stupet, aut suspicit.
 Sum firmus iuxta, ac iucundus amicus amico,
 Me pariter, ac meas opes
 Candidus, atq; lubens charis impertio, nemo hanc
 Ambit necessitudinem.
 Sum via qua sola cœli itur ad astra, tamen me
 Terit uiator infrequens.
 Cur tandem ignarum dubitat mihi credere vulgus?
 Aeterna cum sim veritas.
 Pollicitis cur stulte meis diffidere perstas?
 Cum sit nihil fidelius.
 Auctor ad hæc vitæ cum sim vnicus, ipsaq; vita,
 Cur sordeo mortalibus?
 Lux ego sum, cur huc vertunt sua lumina pauci?
 Dux, cur grauantur insequi?
 Viuendi recte certissima regula solus,
 Aliunde formas cur petunt?
 Ipse ego sum solus vera, & sine felle voluptas,
 Quid est q; ita fastidior?
 Vnica pax animi, quæ huc deponitis ægri
 Curas edaces pectoris?
 Si benefacta truces etiam meminere leones,
 Referuntq; beluæ vicem,
 Respondere feri merito didicere dracones,
 Si meminit officij canis,
 Si redamant aquilæ, redamant delphines amantem,
 Cur efferaior feris,
 Me me non redamas homo? cui semel omnia feci,
 Quem condidi, quem sanguine
 Asserui proprio, propriæq; a morte recepi
 Dispendio vitæ volens.
 Si bos agnoscit dominum, si brutus a sellus

Bb

Agnoscit altorem suum,
 Cur me solus homo male gratus, nosse recusas,
 Et conditorem, & vindicem?
 Vnus ego hic tibi sum cunctorum summa bonorum,
 Quid est quod extra me petas?
 Quorsum distraheris per tot dispendia grassans
 Laboriosa inertia?
 Sum placabilis, & pronus miserescere, quin hoc
 Miser ad asylum confugis?
 Idem iustus, & implacabilis ultor iniqui,
 Cur non times offendere?
 Corpus ego, atq; animum nutu sub tartara mitto
 Nostri metus vix vllum habet.
 Proinde mei desertor homo secordia si te
 Adducet in mortem tua,
 Præteritum nihil est, in me ne reijce culpam,
 Malorum es ipse auctor tibi.
 Nam quid adhuc superest? si te neq; prouocat ardens,
 Suiq; prodiga charitas,
 O bis marmoreum pectus, neq; mitigat vnq;
 Adeo profusa benignitas,
 Si neq; tantarū uel spes certissima rerum
 Expergeficit, & allicit,
 Si neq; tartaræ cohibet formido gehennæ.
 Nec vllus admonet pudor,
 Immo si durant magis hæc, adduntq; stuporem
 Tam multa, tamq; insignia,
 Vt facile immanescq; feras, chalybemq;, petramq;
 Rigore victo molliant.
 Quid faciat pietas, quibus artibus abstrahat vltro
 Deuota morti pectora?
 Inuitum seruare, nec est mentis puto sanæ,
 Et patria prohibet æquitas.

Finis,

CARMEN IAMBICVM.

Non inuenusto antiquitas ænigmate
 Studiꝝ magistram, virginem
 Finxit Mineruam, ac literarum præfides
 Finxit Camœnas virgines.
 Nunc ipse virgo matre natus virgine,
 Præfideo virgineo gregi,
 Et sospitator huius, & custos scholæ.
 Ad sunt ministri virgines,
 Pueros meos mecum tuentes angeli
 Mihi grata vbiq; puritas,
 Decetq; studia literarum puritas.
 Procul ergo sacro a limine
 Morum arceant mihi literatores luem,
 Nihil huc recipiant barbarum.
 Procul arceant illiteratas literas,
 Nec regna polluant mea.

SAPPHICVM.

Cœperit faustis auibus precamur,
 Semper augescens meliore fato,
 Hic nouæ sudor nouus officinæ.
 Auspice IESV.
 Hic rudis (tanq; noua testa) pubes
 Literas graias, simul & latinas,
 Et fidem sacram, tenerisq; Christum
 Combibet annis.
 Quid fuit læta sobolem dedisse
 Corporis forma: nisi mens & ipsa
 Rite fingatur, studiꝝq; castis
 Culta nitefcatur.

Stirpe ab hac sensim noua pullulabit
 Ciuium proles, pietate iuxta, ac
 Literis pollens, breuiterq; regno

Digna Britanno,

Ludus hic syluæ pariet futuræ
 Semina, hinc diues nemus vndequaq;
 Densius surgens decorabit Anglum,

Latius orbem,

IMAGO PVERI IESV
 in ludo literario, quem
 nuper instituit
 Coletus.

Discite me primum pueri, atq; effingite puris
 Moribus, inde pias addite literulas.

CARMEN PHALECIYN.

Sedes hæc puero sacra est IESV,
 Formandis pueris dicata, quare
 Edico, procul hinc faceffat, aut qui
 Spurcis moribus, aut inerudita
 Ludum hunc inquinet eruditione.

ALIVD.

Quin hunc ad puerum pueri concurritis omnes?
 Vnus hic est uitæ regula, fonsq; piæ,
 Hunc qui non sapiat, huius sapientia stulta est,
 Absq; hoc vita hominis mors (mihi crede) mera est.